

Десета воштаница оцу Луки - десет година као један трен и један трен као десет година

Поводом десете годишњице од упокојења блаженог спомена архимандрита Луке (Анића) – Слободанка Грдинић

Радостотворна туга или... воштаница духовном оцу

Да човјек осјећа блиску душу близу своје душа и да та душа постаје душа његове душе, говорио је и свједочио човјек, отац, духовник, архимандрит Лука (Анић), који је знао да, само једном ријечју, молитвом и топлим погледом уђе у наше душе, наша срца, домове и постане рођени, најрођенији.

А, ако се питате како му је успијевало да га, на први поглед, заволе дјеца, да се међусобно препознају и одговоре осмјехом на још топлији осмјех и како је

успијевао да „припитоми“ све нас који смо сачували дјецу у себи, одговор је: Па то је због љубави. Љубави коју је отац Лука носио у себи и, дијелећи је, умножавао са свима отвореног срца, говорећи често да је љубав светиња која се клечећи узима.

Откривао нам је тајне живота и вјечности. Одједном је, у животној вреви, постајало све битније оно што до тада није било. Преносећи на нас свој монашки опит учио нас је да нама треба само мир, радост и љубав у Духу Светом и да познањем Бога, имамо све.

Нестајале су наше муке након исповијести пред кивотом Светог Петра Цетињског, Светог Симеона Дајбабског, након духовних разговора, разумијевања, бриге, као да их је отац односио негдје са собом под скутовима своје монашке мантије, остављајући за собом радост, наду, вјеру, љубав и мир. Још одзвањају његове поуке: Помоли се за њега, тако ћеш најбоље помоћи; не осуђуј, не шири му гријех; као и ријечи да пост служи да бисмо боље видјели. Пост служи да бисмо се више вољели.

Све оно што нисмо најбоље разумјели док је био са нама, касније смо платили у животу.

Отац Лука никада није говорио о себи, никада нас није оптерећивао, а касније нас је свака непажња, небрига и неосјећајност бољела.

Често се, драги оче, питамо и Богу благодаримо што нас је, недостојне, довео под Ваше духовно окриље, под окриље Ваше љубави и молитве која је лијечила.

Године пролазе... већ девет Вас нема, а никад нисте били присутнији и бржи да притекнете у помоћ када Вас позовемо и да одговорите на наше молитве. Долазећи на Ваш гроб, као у огледалу назиремо шта значе оне ријечи о којима смо слушали од Вас – радостотворна туга.

Кажу да вријеме лијечи све, али кажу и да се Светост и љубав не дају сакрити. Ми знамо и осјећамо једно да када дођемо у манастир Дајбабе, и када нас дочекате, не осјећамо више ни љутњу што сте нас напустили прерано и без поздрава, па ни тугу као раније, нема ни суза, али има захвалности, има љубави, и има много радостворне туге.

Видим осмјехе љубави на лицима своје дјеце када дођу и наслоне чело на Ваш гроб, као некада на Вашу топлу руку. Ту сте, оче, за све нас, али ми нисмо достојни да Вас видимо... По љубави и утјеси осјећамо и знамо да сте

ту и да нас волите, да се Богу за нас грешне молите.

И да завршимо како смо и почели, Вашом поуком: Ко добије Царство небеско шта њему више треба?

Радује свако сјећање на Вас, радује свака поука која нам и сада грије душу, радује љубав, радује онај дајбабски мир.

Господе Исусе Христе Сине Божији упокој душу слуге Твога архимандрита Луке.

Оче Лука молите Бога за нас. Да да Бог да се удостојимо и да се једном сретнемо. Вјера, нада и љубав су оно што остаје.

Поводом десете годишњице од упокојења блаженог спомена архимандрита Луке (Анића), Слободанка Грдинић у емисији у „Десетој воштаници оцу Луки“, сабрала је разговоре из 2018. године са Преосвећеним Владиком пакрачко-славонским г. Јованом (Ђулибрком), архимандритом Бенедиктом (Јовановићем), протојерејем-ставрофором блаженог спомена оцем Момчилом Кривокапићем, као и текст сјећања монахиње Теодоре из манастира Ваведење у Београду, мјеста гдје је душа оца Луке крштена. У емисији је и слово његовог духовног оца Високопреосвећеног Митрополита Амфилохија, блаженог спомена, које је изговорио на вечери посвећеној оцу Луки у Цетињском манастиру у септембру 2013. године.

Ова Воштаница, уз десету годишњицу од упокојења оца Луке, проткана је његовим духовним поукама, којима је обогатио наше душе и срца као и програм Радио Светигоре, и писмима која нам шаљу драги пријатељи и слушаоци који су га вољели, слушали и познавали или упознавали уз програм нашег Радија.

[Емисију посвећену о. Луки можете послушати на овом линку](#)

+++

Отац Лука (Анић) рођен је 17. септембра 1959. у Дубровнику од оца Животе и мајке Драге.

Седму београдску гимназију завршио је 1977. Студије историје умјетности на Филозофском факултету у Београду 1983. Већ 1984. изабран је за асистента проф. др Миодрага Миће Јовановића, на одсјеку за историју умјетности на Филозофском факултету у Београду. Професор Јовановић предавао је на катедри Историја умјетности југословенских народа новог вијека – раздобље

18. и 19. вијек. Код професора Јовановића је магистрирао 1991. на тему “Живот и дјело вајара Ђорђа Јовановића”.

У јулу 1991. дошао је у Цетињски манастир и постао искушеник. Митрополит Амфилохије је у Цетињском манастиру искушеника Уроша Анића замонашио на Ивањдан, 7. јула 1993. године и дао му монашко име Лука. Владика Амфилохије је га је, такође у Цетињском манастиру, рукоположио у јерођаконски чин на Крстовдан, 27. септембра 1995. а у чин јеромонаха у цркви Светог Луке у Котору 22. октобра 1995. Митрополитовом одлуком отац Лука је постављен за намјесника Цетињског манастира на празник Светог Луке, 31. октобра 1995. У том звању остаће све до 31. јануара 2010. У чин игумана Митрополит Амфилохије га је у Цетињском манастиру произвео на Петровдан, 12. јула 2000., а у чин архимандрита на Лучиндан, 31. октобра 2008.

Рјешењем од 13. јануара 2010. постављен је за оснивача и игумана манастира Светог Саве на Савиној Главици у Доњем Грбљу. Након формалне примопредаје са новим цетињским намјесником о. Методијем (Остојићем), из Цетињског манастира у Доњи Грбаљ одлази 31. јануара 2010.

Рјешењем од 1. априла 2011. постављен је за в.д. настојатеља манастира Дајбабе код Подгорице.

На празник Ксенофонта и Марије, 8. фебруара 2013. године у 54. години земног живота упокојио се у Господу архимандрит Лука (Анић), игуман манастира Дајбабе.

[Сахрањен је на манастирском гробљу у Дајбабама 10. фебруара 2013. љета Господњег.](#)

mitropolija.com